

I-6/2019

1014 1219

①

Doporučeně
Město Roudnice n. L.
ekonomický odbor
Karlovo nám. 21
413 01 Roudnice n. L.

AK/2019/1922/C

V Roudnici n. L. dne 8. 1. 2019

Věc: sdělení informací

Vážení,

na základě zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb., v platném znění, Vás žádám o sdělení, jakou částku jste fakturovali v období 2010 až 2018 každoročně za spotřebu elektřiny u pronajaté kanceláře a předložili kopie faktur týkající se daného období.

Uvedené informace nám poskytněte laskavě nejpozději do 30 dnů, jinak bychom byli nuceni domáhat se těchto informací soudní cestou. Dle citovaného zákona jste povinni nám tyto informace poskytnout.

S pozdravem

Městský úřad Roudnice nad Labem
Karlovo náměstí 21, Roudnice nad Labem
Odbor tajemníka

Č.j.: I-6/2019/Ča
Sp.zn: MURCE 1014/2019
Datum: 5.2.2019

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Roudnice nad Labem se sídlem Karlovo nám. 21, PSČ 413 01 Roudnice nad Labem, jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, (dále jen „zákon“) v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona rozhodl takto:

Žádost

ze dne 8.1.2019 ve věci poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to sdělení jaká částka byla fakturována v období 2010 až 2018 za spotřebu elektřiny u pronajaté kanceláře předložení faktur se

o d m í t á.

Odůvodnění:

Dne 8.1.2019 byla povinnému subjektu doručeno do datové schránky od podání označené „sdělení informací“, na listině, kde v záhlaví jsou uvedeny údaje týkající se její advokátní činnosti, tedy .

tudíž nevznikly pochyby, kým byla žádost podána. Ve svém přípise žadatelka výslovně neuvádí, že by žádost podávala jako advokát za určitou fyzickou či právnickou osobu, neboť neuvedla identifikační údaje třetí osoby dle ust. § 14 odst. 2 zákona a ani nepředložila plnou moc osoby, kterou by zastupovala. Žadatelka však ani neuvedla své identifikační údaje dle tohoto ustanovení, ale povinnému subjektu je osoba žadatelky známa, včetně údajů, které by měly být součástí žádosti a tudíž žadatelku nevyzýval k doplnění podání, neboť neměl pochyby o osobě žadatele z důvodu nedostatečných informací uvedených v žádosti.

V této žádosti požaduje žadatelka sdělit, jaká částka byla fakturována v období 2010 až 2018 každoročně za spotřebu elektřiny u pronajaté kanceláře .

Dále požaduje předložit kopie faktur týkající se daného období. Žadatelka výslovně stanovila lhůtu 30 dnů pro vyřízení žádosti, tedy nepožadovala zaslat informaci ve lhůtě stanovené zákonem.

Po vyřešení formálních náležitostí žádosti, povinný subjekt přikročil k obsahovému posouzení. Tedy zda požadovaná informace je informací ve smyslu zákona a zda nic nebrání tomu, aby byla poskytnuta. Zákon přímo neupravuje, že žadatel by měl uvést důvod, pro který danou informaci požaduje, tedy informaci může žadatel požadovat obecně bez

pohledu na svůj vztah k požadované informaci či zájem, který získáním informace sleduje. Nicméně je třeba vycházet zejména z platné judikatury a z Listiny základních práv a svobod, kdy dle článku 17 je právo na informace zaručeno, ale nelze je vykládat v absolutním měřítku, neboť orgány samosprávy jsou povinny přiměřeným, tedy nikoliv absolutním způsobem poskytovat informace o své činnosti.

Povinný subjekt se nejprve zaměřil na osobu – , jejíž vyúčtování za elektřinu žadatelka požaduje. Jedná se rovněž o osobu advokáta, který vykonává svou nezávislou činnost v pronajatých prostorách, které jsou ve vlastnictví povinného subjektu. Ve své podstatě lze říct, že se jedná o konkurenční osobu, která rovněž poskytuje právní služby. Tudíž sdělení informací by mohlo tento trh ovlivnit, mohlo by představovat obchodní tajemství této osoby, dotknout se jejích osobnostních práv nebo být jinak zneužito. Povinný subjekt tedy oslovil jmenovanou advokátku, zda souhlasí, aby požadované informace byly poskytnuty. : sdělila, že žadatelka, tedy se v předmětné záležitosti na ni obrátila začátkem ledna s telefonickým dotazem a z kolegiality ji dané informace ústně poskytla. Nicméně samotné faktury jsou součástí její daňové evidence a výslovně nesouhlasí, aby byly poskytnuty. Z tohoto důvodu nemohl povinný subjekt žadatelce požadované informace poskytnout a musel žádost odmítnout.

Povinný subjekt dále posoudil, zda žádost o požadovanou informaci sleduje určitý veřejný zájem, nebo zda je vedena pouze k naplnění soukromých důvodů žadatelky. Mezi povinným subjektem a žadatelkou probíhá již delší dobou spor o úhradu spotřebované elektrické energie v souvislosti s uzavřenou nájemní smlouvou, který byl řešen u Okresního soudu v Litoměřicích. Vzhledem k tomu, že i po vydání rozhodnutí soudem žadatelka neustále povinnému subjektu zasílá přípisy vyjadřující její nesouhlas s úhradou elektrické energie, dospěl povinný subjekt k závěru, že požadovaná informace má sloužit k uspokojení soukromých důvodů a tedy v podstatě ke zneužití práva na informace. Povinný subjekt analogicky vycházel z judikatury, řešící veřejný zájem, v neposlední řadě Nález Ústavního soudu IV. ÚS 1378/16 a provedl test proporcionality, ve kterém posoudil jak osobu žadatele, tak účel požadovaných informací. Povinný subjekt přistoupil k posouzení naplnění jednotlivých podmínek pro poskytnutí informace tak, jak jsou uvedeny v bodě 125 Nálezu Ústavního soudu.

Podmínkou zpřístupnění informace je splnění všech čtyř požadavků uvedených v nálezu, tedy pozitivní odpověď na všechny čtyři otázky testu proporcionality, přičemž Ústavním soudem nebylo stanoveno pořadí, v jakém by se měly jednotlivé otázky testu hodnotit. Vzhledem k tomu, že dle Ústavního soudu podmínkou poskytnutí informace je splnění všech čtyř podmínek testu, nemusí povinný subjekt provádět rozbor dalších podmínek, pokud povinný subjekt shledá, že jedna z nich splněna není.

a) zda informace existuje a je dostupná

Povinný subjekt konstatoval, že informace existuje a je dostupná.

b) zda žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“

Povinný subjekt činí nesporným, že žadatelka je občankou obce Roudnice nad Labem, která jako samostatná advokátka pod evidenčním číslem vykonává na adrese advokátní činnost. Z živnostenského rejstříku, z obchodního rejstříku ani z internetu nebylo zjištěno, že by vykonával jakoukoliv další činnost jménem tisku (novin, rozhlasu, televize, internetových zpravodajských serverů) jako společenský kontrolní orgán nebo v nevládní organizaci, jejichž činnost by byla zaměřena na otázky veřejného zájmu. Šetřením tudíž nebylo zjištěno, že by žadatelka patřila do skupiny osob, u nichž lze splnění této podmínky platového testu do jisté míry presumovat. Při zadání Jména žadatelky v internetovém vyhledávači se objeví odkazy pouze na její advokátní praxi. Žadatelka zřejmě nemá své webové stránky ani jako fyzická osoba, ani jako advokátka,

neboť v evidenci advokátů vedených Českou advokátní komorou nejsou uvedeny a rovněž ani v žádném odkaze nebyly nalezeny. Z uvedeného povinný subjekt nezjistil, že by žadatelka plnila úkoly či posílání doзору veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa a tudíž nebyl naplněn druhý bod testu.

c) zda se informace samotná týká veřejného zájmu. V daném případě nebylo možno identifikovat, jaký veřejný zájem žadatelka získáním a dalším zpřístupněním informace o údajích z účetnictví, tedy nákladech vynaložených v souvislosti s činností druhé advokátky sleduje, a zda by v tomto případě byl dostatečně naplněn důvod veřejné kontroly hospodaření povinného subjektu. Veřejný zájem nemůže být redukován na soukromý zájem veřejnosti po informacích o životě jiných i o jejich podnikatelském prostředí. Ze žádosti o poskytnutí informace není zřejmý žádný důvod, proč žadatelka tyto informace požaduje (byť žádost o poskytnutí informace samozřejmě dle zákona o svobodném přístupu k informacím odůvodněna být nemusí), nelze tak usuzovat na existenci veřejného zájmu na zveřejnění údajů o výdajích konkrétních osob, které nejsou povinnou osobou, tedy veřejnými subjekty. Nelze umožnit, aby právo na informace převyšovalo právo na ochranu jejich soukromí, to kterého lze zahrnout i podnikatelskou činnost, která je v tomto případě konkurenční. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí.

Povinný subjekt se tak při svém rozhodování o žádosti o poskytnutí informace zabýval nejen tím, zda zde existuje veřejný zájem na zveřejnění informací o výši platby za elektřinu osoby provozující stejnou podnikatelskou činnost, a to v tak konkrétní podobě, ve které tyto informace požadovala žadatelka, ale i zda tento zájem je větší než zájem na ochraně těchto objektů informací a dospěl k závěru, že požadovaná informace se netýká veřejného zájmu a tudíž veřejný zájem na poskytnutí informací nepřevyšuje povinnost informaci poskytnout.

d) zda je účelem vyžádání informace přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.

Vzhledem k tomu, že veřejný zájem nebyl prokázán, není třeba posuzovat, zda požadovaná informace by byla nezbytnou podmínkou k tomu, aby bylo možné vést či zahájit veřejnou diskusi v záležitosti veřejného zájmu, tedy pro veřejnou diskusi. Nicméně v daném případě lze konstatovat, že výdaje za elektřinu advokátky jako součást jejich podnikatelských nákladů by nebyla schopná vést veřejnou diskusi o fungování veřejné správy.

Při posuzování, zda žádosti žadatele vyhovět povinný subjekt zároveň s provedením testu proporcionality posuzoval výši (míru) právního zájmu, a to jak veřejného, tak individuálního (určité osoby), přičemž podřídně respektoval závěry Ústavního soudu uvedené v jeho nálezech. Sdělení požadovaného údaje je konkrétním údajem týkajícím se majetkové sféry advokáta. Jak uvedl Ústavní soud v citovaném nálezu, účelem informační povinnosti není naplnění práva na poskytnutí informací jako takových, nýbrž umožnění kontroly nad veřejnými prostředky jako ochrany takového veřejného zájmu. Právo na informace musí dle judikatury sloužit veřejnému zájmu (viz NSS 9 As 198/2018 – 37).

Pokud by žadatelce byly poskytnuty požadované údaje, nemohla by z toho ani vyvodit závěry ve vztahu k hospodárnosti při nakládání s veřejnými prostředky, neboť bez detailnější znalosti dalších informací si žadatelka o informaci nemůže vůbec učinit představu o tom, zda s veřejnými prostředky bylo nakládáno hospodárně. Požadované informace nejsou informacemi, jejichž odmítnutí by znemožňovalo diskusi o věcech veřejného zájmu a omezilo kontrolu efektivit vynakládání veřejných prostředků (viz NSS 8 As 18/2018 – 58). Jak uvedl i Ústavní soud, žadatel si v takovém případě neučiní žádnou představu o řádném hospodaření a nevede to k naplnění účelu zákona, tedy ke kontrole hospodaření při nakládání s veřejnými prostředky.

S ohledem na shora uvedené, kdy žadatelka nesplnila podmínky plynoucí z nálezu Ústavního soudu, kdy dotčená osoba nesouhlasí s poskytnutím údajů ze svého účetnictví (do kterého zařadila požadované faktury), kdy zřejmě došlo k zneužití práva na informace

pro soukromé účely, nebyly splněny podmínky účelu vyžádání informace k přispění k diskuzi o věcech veřejného zájmu a žadatelka neplní úkoly či poslání dozoru veřejnosti.

Na základě těchto skutečností povinný subjekt dospěl k názoru, že žadatel nepožaduje poskytnutí informací v souladu s veřejným zájmem a tedy, že požadovanou informaci neposkytne.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Poučení o opravném prostředku:

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podat odvolání a to do 15 od doručení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje prostřednictvím Městského úřadu Roudnice nad Labem.

Mgr. Pavel Chaloupka
tajemník